

de måske, at under finanslovforhandlingerne var det ikke muligt at få tilslutning fra Det Konservative Folkeparti til det ATP-forslag, som regeringen har fremlagt. Vi regner med og håber, at vi i løbet af folketingsåret får klaret det problem, men det handler da i hvert fald også om at sikre pensioner for fremtidige generationer.

Så de private pensionsordninger, der er fordoblede, hvad indbetalingerne angår siden 1987. Det er da netop et bevis på, at borgerne føler tillid til systemet. Nogle vil sige: Nej, det er, fordi de er bange for, at de går hen og mister den offentligt udbetalte pension, så derfor sparer man op på den måde. Men vi tager det altså modsat som en tillids erklæring, både en tillids erklæring til de bestræbelser, vi har for at få klaret samspilsproblemerne – dem opfatter borgerne altså, der foretager disse indbetalinger, som værende i en acceptabel gænge, hvad løsninger angår – og vi finder også, at der i disse ganske betragtelige indbetalinger er tale om en tillids erklæring til den samfundsøkonomiske udvikling.

Denne debat har indtil nu handlet mest om skat, og hvilke krav det offentlige kan stille til dets borgere, og hvilke garantier det offentlige kan give borgerne. Der er endnu ingen, der har været inde på spørgsmålet om, hvad der måske påvirker fremtidige pensionsindtægter aller mest, nemlig de samfundsøkonomiske tendenser, inflationen. En af de værste trusler, der kan tænkes mod opsparing, opsparingsbestræbelser og pensionsopsparinger, er en høj og hurtigt udviklende inflation. Det har vi ikke i disse år; det har en meget stor indflydelse på indbetalingerne, er jeg sikker på.

Der er også nogle, der kan interessere sig for renten – det er heller ikke sket i debatten indtil nu – men vi har en lav rente. Nogle vil måske sige, nå ja, tak, det kan så få folk til at ryste lidt på hovedet og sige, hvad skal jeg nu sætte mine penge i, for jeg får ikke ret stort afkast af mine penge. Det ville have været bedre, om renten var høj. Men sammenhængen mellem inflationsudvikling og lav rente er vigtig, og derfor kan vi se, at selv med faldende rente har vi altså en stigende pensionsopsparing. Det er der ingen der kan bortforklare.

Jeg synes også lige, jeg vil ofre et par ord på, at den enkelte – og også pensionskasserne – kan have en ganske stor indflydelse på udsigterne til, at en pensionsopsparing ikke udhules. At man passer på, at ens pensionsopsparinger ikke alene retter sig mod det, vi kan kalde passive

investeringer, men at der er nok så stor en portion af det, som spiller aktivt med i samfundsudviklingen, så man altså får sat penge også i aktier og dermed medvirker – både for sig selv og samfundet – til, at disse pensionsmidler ikke bare passivt står og venter på at blive udbetalt, men faktisk deltager i opbygningen og fastholdelsen af en økonomisk sund udvikling.

Til slut bare to ord om skattereformen. Det er Det Radikale Venstres klare opfattelse, at skattereformen har bidraget til at øge tilliden til fremtidige pensionsudbetalinger, og at vi ved at se en lavere marginalskat både nu og også for fremtidige pensionsudbetalinger har været med til at få folk til at tro på, at det nytter noget at spare op, og at vi på den måde også får bekræftet, at de samspilsproblemer, som man her taler om, også i forslaget til motiveret dagsorden, ikke har det omfang, som man prøver på at puste det op til.

Jeg skal kort erklære, at mit parti ikke kan støtte det fremsatte dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Igennem mange år har såvel Det Radikale Venstre som Venstre i hvert fald været enige om én ting: At der var et stort samspilsproblem. Og vi har i fællesskab mange gange arbejdet for at få det bragt ned. Nu forstår jeg, at Det Radikale Venstre ikke længere mener, der er et problem, for nu er man nået til et rimeligt niveau.

Derfor vil jeg spørge ordføreren, hr. Bjørn Elmquist, og jeg tager fra bilag 2 i det, der hedder Pensionsopsparing, udbredelse og dækning fra juni 1995. Der kan mennesker med ganske almindelige små arbejdsmarkedspensioner få en sammensat marginalskat på op til 75 pct. Mit spørgsmål er: Er det det, Det Radikale Venstre mener er et rimeligt niveau?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Bjørn Elmquist filosoferede i sit indlæg om, hvorvidt Dansk Folkeparti mon ville støtte det dagsordensforslag, som er fremsat under debatten her i dag, og han filosoferede bl.a. også lidt over, at forespørgslets ordlyd var udtryk for en mistænkeliggørelse.

Uanset om der er udtryk for en mistænkeliggørelse eller ej, så kan jeg meddele, at Dansk Folkeparti stemmer for det dagsordensforslag, som er fremsat, og det gør vi, fordi vi mener, at det er et faktum, at der eksisterer samspilspro-